

Opis trasy Kalwaria Plus [81 km]

do Sanktuarium Matki Bożej Kalwaryjskiej i Znalezienia Krzyża Świętego

Przebieg trasy: Jarosław, Kidałowice, Morawsko, Łowce, Tapin, Wola Maćkowska, Reczpol, Krasice, Olszany, Brylińce, góra Kopysyańska, Rybotycze, góra Kanasin, góra Suchy Obycz, Paportno, Kalwaria Paclawska

Suma podejść: 1865 m

Trasa przebiega przez cztery krainy geograficzne: Dolinę Dolnego Sanu, Podgórze Rzeszowskie, Pogórze Przemyskie i Góry Sanocko-Turczańskie. W większości wiedzie polnymi drogami i leśnymi ścieżkami, rzadziej drogą asfaltową. Na kilku odcinkach towarzyszą nam znakowane szlaki turystyczne. W kilku miejscach uczestnicy mogą napotkać trudności orientacyjne. W lasach możliwość spotkania dzikich zwierząt: zwieryny płowej, wilków, dzików i niedźwiedzi. Trasa tylko dla uczestników, którzy mają doskonałą kondycję, doświadczenie w wędrówkach górskich oraz dobrą orientację w terenie. Wskazane zabranie ze sobą mapy i kompasu lub urządzenia GPS (Garmin, smartfon) z wgraną mapą terenu i trasą. Aplikacja EDK na smartfonie może być zawodna z powodu braku zasięgu sieci w wielu miejscach.

1. Po wyjściu przez bramę z Opactwa schodzimy prosto w dół ulicą Benedyktyńską, po ok. 100 m, na skrzyżowaniu skręcamy w lewo w ulicę Pełkińską. Idziemy ok. 200 m, na rozwidleniu skręcamy lekko w lewo, w ulicę Spytka. Po ok. 250 m dochodzimy do Rynku.
2. Przez Rynek idziemy prosto, po lewej stronie mijamy Ratusz. Nie zmieniając kierunku wchodzimy w ulicę Trybunalską, idziemy prosto, i po ponad 100 m od Rynku schodzimy do ulicy Tarnowskiego – ostatni odcinek po schodach.
3. Na chodniku skręcamy w prawo i po 30 m idziemy w lewo po przejściu dla pieszych na drugą stronę ulicy. Za przejściem skręcamy na chodniku w prawo, po łuku dochodzimy do kolejnego przejścia dla pieszych, którym w prawo przechodzimy na drugą stronę ulicy 3-Maja.
4. Po przejściu skręcamy w lewo i idziemy chodnikiem wzdłuż ulicy 3 Maja. Mijamy po prawej Liceum, kościół NMP Królowej Polski i po 450 m na rozległym skrzyżowaniu skręcamy w prawo w ulicę Poniatowskiego.
5. Po ok. 300 m na skrzyżowaniu skręcamy w lewo w ulicę Legionów, którą idziemy ok. 500 m, następnie na skrzyżowaniu skręcamy w prawo w ulicę Elektrownianą.
6. Przechodzimy wiaduktem pod torami kolejowymi, ulica skręca w prawo. Tuż za zakrętem, za pierwszym domem po lewej stronie skręcamy w lewo.
7. Droga prowadzi do ogrodzonej posesji i domu. Idziemy nią tylko ok. 50 m, po czym skręcamy lekko w prawo i idziemy pod górę trawiastą drożką, mając po lewej ogrodzenie

posesji. Trawiasta dróżka schodzi w dolinę strumienia Głęboka i po ok. 200 m, przy zabudowaniach rozpoczyna się znów droga utwardzona. Jest to ulica Przyjaźni, która idziemy ok. 200 m.

8. [2,9 km] Skrzyżowanie \perp , skręcamy w lewo w ul. Łączności. Po ok. 1 km skrzyżowanie \perp z ruchliwą ulicą Chodkiewicza, którą przecinamy i idziemy prosto ok 100 m.
9. [4,0 km] Skrzyżowanie \perp , skręcamy w lewo, idziemy drogą szutrową niecały kilometr.
10. Dochodzimy do zabudowań wsi Kidałowice. Na skrzyżowaniu \perp z drogą asfaltową skręcamy w prawo i idziemy asfaltem ok. 450 m. Po lewej kamienny krzyż z 1910 r. upamiętniający 500-lecie bitwy pod Grunwaldem.
11. Idziemy dalej drogą asfaltową. Po ok. 200 m. po prawej kamienny krzyż z 1902 r. upamiętniający 25 lat pontyfikatu Leona XIII, papieża, który ułożył i rozpowszechnił modlitwę do św. Michała Archanioła (*Święty Michale Archaniele! Wspomagaj nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną....*)
12. **STACJA I [5,6 km] „Krzyż Leona XIII”**
13. Za domem nr 46 a przed domem nr 44 (obydwa po lewej stronie) skręcamy w lewo, w trawiastą dróżkę biegnącą pod górę. Po 120 m dochodzimy do małego skrzyżowania \perp , gdzie w prawo odchodzi droga lokalna do kolejnych domów a w lewo gruntowa droga polna. Idziemy w lewo, po chwili droga skręca w prawo i biegnie w dół. Początkowo wiję się zakrętami wśród pól, potem długą prostą doprowadza do lasu.
14. [6,8 km] Wchodzimy do lasu, utrzymujemy dotychczasowy kierunek marszu. Leśna droga skręca łagodnym łukiem w lewo i już po 250 m wyprowadza nas na przeciwległy skraj lasu. Tutaj skręcamy w lewo i idziemy gruntową drogą brzegiem lasu, mając las po lewej stronie a pola uprawne po prawej. Po ok. 350 m po prawej stronie napotykamy pierwsze gospodarstwo we wsi Morawsko a po kolejnych 200 m rozpoczyna się asfalt.
15. Idziemy ok. 1 km od rozpoczęcia asfaltu. Po lewej stronie, przed jednopiętrowym, szarym domem z żelaznym ogrodzeniem na czerwonych słupkach spotykamy kamienny krzyż z 1910 r. upamiętniający 500-lecie bitwy pod Grunwaldem, podobny jak mijany wcześniej w Kidałowicach. Na budynku nie widać numeru domu, poprzedni dom po lewej ma numer 98.
16. **STACJA II [8,5 km] „Krzyż Grunwaldzki”**
17. Dalej drogą asfaltową ok. 300 m. Na skrzyżowaniu \perp z lustrem skręcamy w prawo, idziemy obok stawu. Przechodzimy przez mostek na potoczku Łęg Morawski, wypływającym ze stawu. Kilkadziesiąt metrów dalej droga asfaltowa, którą szliśmy oraz chodnik nad stawem skręcają w prawo. My idziemy lekko w lewo, drogą utwardzoną kamieniem, mijając po lewej gospodarstwo z numerem 197 na bramie.
18. Po ok. 150 m od stawu na skrzyżowaniu \perp skręcamy w prawo, w węższą drogę. Po prawej dwa ostatnie domy Morawska. Droga prowadzi przez pola i niewielki lasek.
19. Po ponad 2,5 km dochodzimy do pierwszego gospodarstwa wsi Łowce. Za domem na skrzyżowaniu polnych dróg idziemy w lewo, w dół.

20. Po ok. 600 m dochodzimy do wąskiej, lokalnej drogi asfaltowej, na wprost żelaznej bramy wjazdowej na posesję. Skręcamy w prawo i po kilku krokach dochodzimy do głównej drogi w Łowcach, gdzie skręcamy w lewo. Idziemy asfaltem ok. 750 m.
21. [13,2 km] Skrzyżowanie \perp za domem nr 208, skręcamy w boczną drogę w prawo. Przechodzimy przez mostek na potoku Łęg Rokietnicki. Po niecałym kilometrze przechodzimy wiaduktem nad autostradą. Za wiaduktem prosto, po 550 m od autostrady skrzyżowanie \perp , na którym skręcamy w prawo.
22. Po 600 m na skrzyżowaniu \perp skręcamy w lewo. Droga pnie się pod górę. Po 800 m od skrzyżowania po prawej, pod świerkiem duża, murowana kapliczka św. Józefa.
23. **STACJA III [16,0 km] Święty Józef**
24. Od kapliczki droga asfaltowa prowadzi jeszcze trochę w górę a po ok. 100 m zaczyna opadać w dół. Po kolejnych 50 m skręcamy w prawo, w pierwszą napotkaną drogę polną. Idziemy tą drogą prosto, mijamy po lewej lasek modrzewiowy.
25. Po ok. 500 m, dochodzimy do skrzyżowania dróg polnych \perp , na którym skręcamy w lewo. W nocy przed nami może być widoczne światło masztu telekomunikacyjnego, w kierunku którego idziemy.
26. Idziemy prosto ok. 1,5 km, dochodzimy do skrzyżowania \perp , na którym skręcamy w prawo. Idziemy prosto, po ok. 800 m dochodzimy do kościoła pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Tapinie (po prawej stronie).
27. **[19,5 km] STACJA IV Kościół w Tapinie**
28. Od kościoła w Tapinie idziemy dalej główną drogą, która zaraz za kościołem skręca w prawo. Po 2,5 km dochodzimy do skrzyżowania z drogą numer 881 (drogowskaz z kierunkami Żurawica – Łañcut).
29. Skręcamy w prawo, idziemy kilka metrów obok wysokiego, drewnianego krzyża po lewej stronie i zaraz skręcamy w boczną drogę asfaltową w lewo. Idziemy prosto, po ok. 2 km dochodzimy do domów przysiółka Rokietnicy o nazwie Zawarcie. Po prawej stronie drogi niewielka kapliczka Matki Bożej.
30. **[24,4 km] STACJA V – „Matka Boża Polna – Zawarcie”**
31. Idziemy dalej, mijamy trzy gospodarstwa i wchodzimy do lasu. Przy pierwszym skrzyżowaniu dróg leśnych tablica informująca o możliwości spotkania niedźwiedzia.
32. Najbliższy odcinek jest trudny orientacyjnie, gdyż jest tutaj kilka równoległych dróg prowadzących pod górę. Drogi te rozdzielają się i znów łączą i nigdy nie wiadomo, która w tym sezonie będzie bardziej widoczna, bardziej wyjeżdżona i mniej błotnista. Idziemy którąś z tych dróg, cały czas pod górę. Droga ma początkowo taki kierunek, jak przy wchodzeniu do lasu – czyli na południe, potem łagodnym łukiem skręca w lewo, czyli na pd.-wschód.
33. Po ok. 700 m od wejścia do lasu, na grzbiecie wzniesienia wchodzimy na polankę, z urządzeniami przesyłowymi gazu i krótkim odcinkiem drogi z płyt betonowych. Płyty betonowe ułożone są w kształcie litery „T”. Z naszego punktu widzenia, „T” jest odwrócone pionową nóżką do góry a poziomą poprzeczkę ma z naszej strony.

34. Jeśli dojdziemy do środka betonowego „T”, czyli w pobliżu urządzeń gazowniczych, skręcamy w prawo. Jeśli dojdziemy do płyt z lewego końca poprzeczki litery „T”, przechodzimy przez płyty prosto, mając urządzenia gazownicze po lewej stronie. Płyty szybko się kończą i dalej idziemy leśną drogą szutrową lekko w lewo. Jeśli dojdziemy do prawego końca poprzeczki litery „T” (najmniej prawdopodobne), nie wchodzimy w ogóle na płyty, tylko idziemy na wprost szutrowa, leśna droga.
35. Po 250 metrach wychodzimy na skraj lasu a po kolejnych 400 m dochodzimy do miejscowości Wola Maćkowska.
36. [26,0 km] Skrzyżowanie \perp z drogą asfaltową, przy nim przystanek autobusowy z ławeczką. Skręcamy w prawo.
37. Po 200m za domem nr 137A skręcamy w lewo w polną drogę, idziemy 1 km w dół do jej końca. Na skrzyżowaniu \perp skręcamy w prawo, mijamy pojedyncze zabudowania. Przy ostatnim z nich po prawej stronie drogi, za ogrodzeniem prywatnej posesji drewniany współczesny krzyż.
- 38. [27,8 km] STACJA VI – Krzyż w dolinie Łętowianki**
39. Droga skręca w lewo, mostek na potoku Łętowianka, za mostkiem skręcamy w prawo, po lewej stronie zabudowania stadniny koni. Idziemy drogą szutrową przez las pod górę. Mijamy skrzyżowanie \perp idąc prosto. Droga idzie w górę, wykonuje cztery zakręty, na przemian w lewo i w prawo. Później nachylenie terenu zmniejsza się.
40. [31,0 km] Skrzyżowanie \perp , z drogi po lewej dołącza do nas zielony szlak, idziemy prosto.
41. Po 2 km kolejne skrzyżowanie \perp , w lewo odchodzi szeroka droga. Przy skrzyżowaniu po lewej na pniu starej czereśni drewniana kapliczka z figurą Chrystusa Frasobliwego.
- 42. [33,0 km] STACJA VII „Chrystus Frasobliwy”**
43. Za kapliczką skręcamy w lewo! UWAGA, szlak zielony idzie prosto, nie idziemy nim dalej! Na początku drogi leśny szlaban, tabliczka z napisem „NR INW. 713/220”, znak drogowy „zakaz ruchu” oraz ostrzeżenie o ostoi niedźwiedzia.
44. Po ok 2,7 m od opuszczenia szlaku duże skrzyżowanie dróg leśnych, idziemy lekko w prawo. Droga schodzi ogólnie w dół, z nielicznymi lekkimi podejściami i po 6 km od kapliczki Chrystusa Frasobliwego dochodzimy do szerokiej drogi asfaltowej.
45. [39,0 km] Skrzyżowanie \perp , doszliśmy do drogi nr 884 (Przemyśl – Dynów), skręcamy w lewo, w stronę Przemyśla. Po prawej stronie, przy drodze niewielki drewniany krzyż.
- 46. STACJA VIII – Krzyż Reczpol**
47. Idziemy dalej, mijamy zielony znak początku miejscowości Korytniki, skręcamy 50 m za nim w polną drogę w prawo, wchodzimy w las, droga skręca w lewo i dochodzi do drogi szutrowo / asfaltowej, skrzyżowanie \perp , skręcamy w prawo.
48. Idziemy tą drogą przez las, następnie pola aż do początku zabudowań miejscowości Krasice, przed zabudowaniami po prawej stronie drogi metalowy krzyż pomiędzy czterema modrzewiami.
- 49. [44 km] STACJA IX – Krzyż w modrzewiach**

50. Dochodzimy do zabudowań, po prawej stronie wybieg dla koni, za nim skręcamy w prawo, po 250 m skręcamy w lewo w kierunku widocznego most wiszący na Sanie.
51. Przechodzimy przez most, potem skręcamy w lewo i idziemy ok. 900 m drogą asfaltową aż do skrzyżowania z drogą nr 28 (Przemyśl – Krosno).
52. [45,8 km] Skrzyżowanie $\overline{\text{TT}}$, skręcamy w prawo (kierunek Krosno), idziemy główną drogą, po 500 metrach mijamy stację paliw. UWAGA – możliwość skorzystania z toalety na stacji.
53. Po 200 m od stacji główna droga skręca w prawo. Na zakręcie jest skrzyżowanie, opuszczamy główną drogę, skręcamy w lewo zgodnie z tablicą „5 Brylińce” Idziemy drogą wzdłuż potoku Olszanka. Przechodzimy przez miejscowość Rokszyce, po minięciu zielonego znaku kończącego Rokszyce, po prawej stronie duża, biała kapliczka.
- 54. [49,8 km] STACJA X – Biała kapliczka**
55. Idziemy dalej główną drogą, która za kapliczką skręca w prawo. Po 700 m mijamy po lewej stronie niewielką białą kapliczkę. Za nią odchodzi w lewo, w dolinę Szybenickiego Potoku droga do Koniuszy, którą prowadzi klasyczna trasa EDK na Kalwarię. Uczestnicy trasy Kalwaria+ idą tutaj prosto.
56. Przechodzimy przez most, za mostem tablica z nazwą wsi Brylińce, po lewej, na wzgórzu dawna cerkiew św. Wasyla Wielkiego w Brylińcach, obecnie kościół filialny parafii w Olszanach. 800 m od mostku skrzyżowanie $\overline{\text{TT}}$, po lewej drewniany krzyż, przystanek autobusowy i świetlica wiejska.
57. Idziemy prosto, przez mostek, pod górę. Po ok. 300 m skręcamy w lewo, w wąską, asfaltową dróżkę, za znakami czerwonego szlaku turystycznego. Szlak będzie nam towarzyszył aż na Kopystańkę. Po 400 m kończy się zabudowa i kończy się asfalt.
58. Idziemy za znakami czerwonego szlaku niecałe 3 km od końca zabudowań. Dochodzimy na grzbiet, tutaj skrzyżowanie $\overline{\text{TT}}$, przy nim drewniany krzyż.
- 59. [54,5 km] Stacja X – Krzyż w Kopyśnie**
60. Przy krzyżu skręcamy w prawo. Jesteśmy we wsi Kopyśno. Po ok. 250 m po lewej jeden z trzech zamieszkałych budynków, poniżej nieużytkowana cerkiew pw. Opieki Najświętszej Maryi Panny. Po 100 m po prawej stronie drugi budynek. Po ok. 300 m za drugim budynkiem droga skręca obszernym łukiem w lewo i wchodzi na polanę (dawna droga, biegnąca prosto zarosła krzakami).
61. Przecinamy prostopadle polanę. Na jej drugim końcu, po ok. 1 km od ostatniej stacji, obok starego drzewa o potrójnym pniu i nieczynnego słupa energetycznego stoi tablica informacyjna ze szlakami turystycznymi. My skręcamy w prawo, idziemy dalej czerwonym szlakiem na górę Kopystańkę. W lewo odchodzi szlak pomarańczowy, do którego wkrótce wrócimy.
62. Idziemy w górę, mając po lewej las a po prawej polanę. Po ok. pół kilometra dochodzimy do grzbietu, skręcamy w prawo i po 250 m osiągamy szczyt góry Kopystańka 541 m n.p.m. Jest to najwyższe wzniesienie Pogórza Przemyskiego. Na szczycie geodezyjny punkt triangulacyjny, wysoki stalowy krzyż i marmurowa tablica na granitowym głazie postawiona przez PTTK z Przemyśla.
- 63. [56,2 km] Stacja XI – Krzyż na Kopystańce**

64. Ze szczytu wracamy po śladach do miejsca rozgałęzienia szlaków żółtego i czerwonego przy słupie energetycznym. Nie schodzimy jednak w lewo, do tablic – szlakowskazów, ale idziemy prosto wyraźną drogą biegnącą wzdłuż polany. Tędy prowadzi szlak żółty, którego odtąd będziemy się trzymać przez wiele kilometrów. Wkrótce kończy się polana, idziemy przez las.
65. [58,0 km] Dochodzimy do szerszej szutrowej drogi łączącej Kopyšno z Rybotyczami. Skręcamy w prawo, w dół. Po dwóch kilometrach jesteśmy w miejscowości Rybotycze.
66. [60,5 km] Skrzyżowanie π z szeroką drogą asfaltową z Huwnik do Birczy, skręcamy w prawo.
67. [61,3 km] Po przejściu ok. 800m skręcamy w lewo i przechodzimy brodem na drugą stronę Wiaru. Rzeka ma tu zazwyczaj głębokość ok. 20 cm i najlepiej będzie na czas przejścia zdjąć buty i skarpety. Dno jest śliskie i dobrze jest podpierać się kijkami.
68. Za brodem polna droga skręca w prawo.
69. Po przejściu ok. 300 m dochodzimy do zabudowań gospodarstwa agroturystycznego po prawej. Przed ogrodzeniem skręcamy wraz ze szlakiem w lewo, pod górę, w wyraźną drogę polną.
70. Droga i żółty szlak prowadzą łagodnie w górę, przez dwie obszerne polany, oddzielone skrawkiem lasu. Z drugiej polany otwiera się do tyłu widok na zabudowania wsi Rybotycze.
71. W górnej części drugiej polany, gdy zaczynają się krzaki, na rozwidleniu lekko w prawo. Ponad polaną nachylenie drogi wzrasta.
72. Droga i szlak cały czas prowadzą grzbietem lub w niewielkiej odległości od grzbietu. Wchodzimy na niewielki wierzchołek, za którym droga na odcinku kilkudziesięciu metrów schodzi nieco w dół, potem podchodzi na bardziej wyraźny szczyłek. To góra Zapust 525 m, bez cech szczególnych, bez oznakowania. Za nią droga idzie na krótkim odcinku w dół, potem znów grzbietem pod górę.
73. [64,7 km] Dochodzimy do góry Kanasin. Na szczycie znak triangulacyjny, betonowy słupek oraz tabliczka z napisem Kanasin 555 m. Idziemy prosto, zgodnie z oznaczeniami szlaku.
74. Po ok. 300 m szlak skręca w lewo, opuszcza grzbiet i schodzi stromo zboczem w dół. Obserwujemy uważnie znaki gdyż ścieżka jest niewyraźna. W pobliżu może być wiele tymczasowych dróg po intensywnych wyrębach i zwózce drewna.
75. W przypadku zgubienia szlaku w tym miejscu można schodzić w dół w dotychczasowym kierunku którąś z dróg zrywkowych..
76. Wszystkie zejścia w dół doprowadzą nas do asfaltowej drogi, biegnącej doliną potoku Turnica z Makowej do Arłamowa.
77. [66,0 km] Na asfalcie skręcamy w prawo. Po przejściu ok. 250 skręcamy w lewo w boczną drogę, w którą skręca żółty szlak.
78. Droga przechodzi w bród przez Turnicę, za potokiem jest szlaban a za szlabanem po prawej mały schron turystyczny. Idziemy wygodną drogą szutrową, która biegnie w górę doliny potoku Kamionka.
79. [67,5 km] Po ok. 1,2 km szlak skręca w prawo.

80. Podchodzimy do góry prawie w linii spadku stoku. Droga miejscami jest zarośnięta i niewidoczna. Znaki szlaku na drzewach niezbyt częste, ale możliwe do wypatrzenia. W przypadku zgubienia znaków należy po prostu iść w górę, aż dojdziemy do grzbietu.
81. Po ok. 700 m od wyjścia z doliny docieramy do grzbietu, którym idziemy w lewo. Droga grzbietowa może być zarośnięta. Można na niej napotkać przeszkody w postaci zwalonych drzew i dużego błota. Wznosi się łagodnie w górę i po ok. 2 km osiąga szczyt Suchy Obycz 618 m, najwyższe wzniesienie w Górach Sanocko-Turczańskich i najwyżej położony punkt na naszej trasie. Wierzchołek znajduje się kilkanaście metrów od szlaku, po prawej. Na szczycie punkt triangulacyjny, mała kapliczka oraz tabliczka z nazwą szczytu i wysokością.
82. **[70,0 km] Stacja XII – „Suchy Obycz”**
83. Zaraz po minięciu wierzchołka szlak skręca w lewo, po ok. 300 m w dół dochodzi do szerokiej, szutrowej drogi i tu się kończy. Odtąd idziemy szlakiem niebieskim, na tabliczkach informacyjnych wymieniona jest Kalwaria Pałacowska.
84. Po dojściu do niebieskiego szlaku skręcamy w lewo i idziemy ok. 4,5 km. Po drodze liczne zakręty.
85. **[75,5 km] Skrzyżowanie w Paportnie.** Nasza droga skręca ostro w lewo. W prawo trawiastą drogą można dojść do granicy PL-UA, niecałe 400 m. Po ukraińskiej stronie jest wieś Kropiwnik, dalej Dobromil. Przejścia granicznego nie ma.
86. Idziemy w lewo, niecałe pół kilometra dalej, po prawej cerkwisko i cmentarz dawnej wsi Paportno.
87. **[76,0 km] Stacja XIII – „Cmentarz Paportno”**
88. Ok. 500 m za cmentarzem, na przełęczy Pod Kiczera szlak skręca ostro w prawo i podchodzi pod wzgórze Żytne 505m. Można iść przez szczyt lub ominąć go drogą z prawej strony.
89. **[77,6 km] Szczyt wzgórza Żytne.** Ze szczytu dookólny widok, także na Kalwarię Pałacowską. Na szczycie wiata ze stołem i ławkami, poniżej stare poidło dla bydła.
90. Z Żytnego schodzimy lekko w prawo, czyli na pn.-wsch. Aby dojść do wyraźnej drogi. Nie idziemy wprost w stronę widocznych wież klasztoru, żeby nie wejść w zarośniętą dolinkę potoku. Po ok. 1,5 km mijamy kilkanaście zabudowań wsi Paclaw i po małej przerwie w zabudowie wkraczamy do Kalwarii Pałacowskiej.
91. **[80,5 km] Stacja XIV Klasztor w Kalwarii Pałacowskiej.**

Ostatnia weryfikacja: 2018-03